

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.IV.40.022/2021/6.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

jogi képviselő1 ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

jogi képviselő2 ügyvéd, cím4)

A fellebbezést előterjesztő fél:

felperes (27. és Gf. 3. sorszám alatt)

A per tárgya: szerzői és szomszédosjogi per

Az elsőfokú bíróság: Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

8.G.40.001/2021/26/II.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság, tagja és ügyvezetője ügyvezető.
- [2] Ügyvezető mint szerző és felperes 2017-2020 évekre vonatkozóan felhasználási szerződést kötött a szerző által készített fotóművészeti- és filmalkotások területi és időbeli korlátozás nélküli felhasználására, a szerzőt megillető vagyoni jogok átadására.

- [3] Az alperes a weboldal1 weboldalon elérhető sajtótermék1 internetes sajtótermék kiadója és alapítója.
- [4] A Youtube videómegosztó portálon a felhasználó1 felhasználó 2017. július 15. napján tette közzé a „Helység1i Várfesztivál 2017” című videófelvételt, amely a weboldal2 weboldalon található sajtótermék2 online internetes sajtótermékben „Valódi ostrom, valódi tábor: így még nem kelt életre a helység1i történelem - VIDEO” cím alatt megjelent cikkbe beágyazva, 2017. július 16. napján felhasználásra került.
- [5] A weboldal1 internetes oldalon 2019. január 23. napján „A tavalyi év eredményeit is szeretnénk felülmúlni helység1on” címmel megjelentetett cikkben felhasználásra került a fenti Youtube videómegosztó oldalra feltöltött videófelvétel 1:34 percénél látható kép (1. számú szerzői mű).
- [6] A weboldal3 weboldalon 2020. szeptember 5. napján „Félidőben a szavazás – toplistán helység2” című cikkben közzétett „A helység2i Gyógyfürdőről készült fényképfelvétel” 2019. szeptember 26. napján a weboldal1 internetes sajtótermékben „A helység2i Gyógyfürdő hivatalosan is átvette Az Év Fürdője díjat” cikkben felhasználásra került (2. számú szerzői mű).
- [7] A weboldal2 weboldalon 2018. június 2. napján „Jön a P. 500, és ízlelgetheti a B. sétány nevét is” című cikkben felhasznált - a helység1i várról készült - fényképfelvétel felhasználásra került a weboldal1 internetes oldalon 2018. június 13. napján a „P. 500 emlékévet terveznek a helység1iak” című cikkben (3. számú szerzői mű).
- [8] A sajtótermék2 Online és sajtótermék3 online internetes sajtótermékek kiadója és alapítója természetes személy1.
- [9] Felperes keresetében az 1,2 és 3. számú szerzői művekhez fűződő szerzői jog megsértésének megállapítását, az alperes további jogsértéstől eltiltását, a videó-, képfelvételek végleges és visszavonhatatlan törlésre, valamint 304.800 forint kár megfizetésére kötelezését kérte, hivatkozással arra, hogy az alperes a műveket engedély nélkül használta fel. Keresetlevelében állította, hogy a műveknek ő a szerzője, majd - miután az alperes szerzőséget vitatta - a nyilatkozatát módosítva az érvényesített joga alapjaként arra hivatkozott, hogy a tényleges szerző, ügyvezető munkáltatója, majd - miután az alperes a munkaviszony bizonyítottságának hiányát állította - jogszabályhely megjelölése nélkül arra hivatkozott, hogy a közte és a szerző között létrejött szerződés alapján illetik meg a szerzői vagyoni jogok.
- [10] Alperes a perben mindvégig a felperes keresetösségi jogának hiányára hivatkozott, a felperesnek a közte és a szerző közti felhasználási szerződésre alapított igényével kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a hivatkozott szerződés nem igazolja a felperes igényérvényesítési jogát. Másodlagosan - amennyiben a bíróság megállapítja, hogy a felperes jogosult a perbeli igény érvényesítésére - a szerzői díj 12.000 forint+ÁFA összegre történő mérséklését kérte. Vitatta azt is, hogy a perbeli műveknek ügyvezető a szerzője.
- [11] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Vizsgálta, hogy a keresettel érintett műveknek ki a szerzője, és a bizonyítékok mérlegelése eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a perbeli művek szerzője ügyvezető.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy ügyvezető szerzősége nem bizonyított, hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság azokat a körülményeket, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, az ítélet indokolásában nem szerepeltette, azokból jogszabálysértő ténybeli

és jogi következtetéseket vont le, valamint indokolási kötelezettségének sem tett eleget teljes körűen. Álláspontja szerint bizonyította, hogy a perbeli művek szerzője ügyvezető.

- [13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [14] A fellebbezés alaptalan.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, nem sérti a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási szabályokat, mert az érdemi döntéshez a bizonyítékok mérlegelésére abban a körben, hogy ki a perbeli művek szerzője, nem volt szükség. Nem kellett ugyanis a jelen perben - az alább kifejtett indokok miatt - vizsgálni, hogy ki a művek szerzője, az érdemi döntéshez elégséges volt pusztán az a nem vitás tény, hogy az nem a felperes. Mellőzi ezért a a másodfokú bíróság elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a [29] bekezdéstől kezdődően, és a keresetet elutasító döntést az alábbiak szerint indokolja:
- [16] A felperes keresetében szerzői jog megsértéséből eredő igényt érvényesített, keresete jogalapjaként a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 94. § (1) bekezdés a) és b) pontját, valamint a (2) bekezdését jelölte meg, módosított perbeli nyilatkozata szerint az igény érvényesítésére a szerzővel kötött felhasználási szerződés jogosítja fel. Az alperes ellenkérelmében vitatta, hogy a felperest az érvényesített jog az általa megjelölt tény- és jogalapon megilleti.
- [17] A 2016. évi CXXX. törvény (Pp.)170. § (2) bekezdés b) pontja szerint a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján. A Pp. 7.§ 8. pontja értelmében jogalap: az az anyagi jogi jogszabályi rendelkezés, amely az alanyi jogot közvetlenül keletkeztető tényeket meghatározza és annak alapján az igény támasztására feljogosít. A Pp.342. § (1) bekezdése szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen, a (3) bekezdés pedig kimondja, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.
- [18] A fentiekből következően a bíróságnak - az alperes ellenkérelmére tekintettel - azt kellett vizsgálnia, hogy a felperest az érvényesített jog a megjelölt jogalapon, azaz az Szt. 94. § (1) bekezdés a) és b) pontja, valamint a (2) bekezdése alapján megilleti-e.
- [19] Az Szt. 94. § (1) bekezdése szerint jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja: követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását /a) pont/, követelheti a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől /b) pont/. Az Szt. 94.§ (2) bekezdése értelmében szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.
- [20] A keresetben megjelölt, idézett jogszabályi rendelkezés (jogalap) az igény támasztására a szerzőt jogosítja fel, a felperes azonban - általa is elismerten - a perbeli műveknek nem szerzője, és a jogalként megjelölt jogszabályhelynek nincs olyan rendelkezése sem, amely a felperest az általa megjelölt ténybeli alapon - nevezetesen, hogy az állítólagos szerzővel felhasználási szerződést kötött - az igény támasztására feljogosítaná. A felperest tehát a perben érvényesített igény az általa megjelölt jogalapon nem illeti meg, keresetét ez okból kellett elutasítani. Közömbös volt ezért a jogvita elbírálásánál, hogy ki a művek szerzője, ha ugyanis az nyer bizonyítást, hogy a felperes által állított ügyvezető, a kereset a megjelölt jogalapon akkor is alaptalan volna.
- [21] Más jogalapon - olyan jogon, amelyet nem állított - a felperes keresete a Pp. 342.§ (3) bekezdése értelmében nem volt vizsgálható, és az elsőfokú bíróságot anyagi pervezetési kötelezettség sem terhelte. A kereset nem volt hiányos, a megjelölt tény és jogalap között nem ellentmondás volt, hanem a megjelölt jogalap a megjelölt ténybeli alapon a felperest nem

jogosította fel az igény érvényesítésére, melyre az alperes a felperes figyelmét felhívta. Ennek ellenére a felperes más jogalapot - melyet a bíróság elbírált volna - nem jelölt meg.

- [22] A fentiek okán a keresetet elutasító döntés nem jogszabálysértő, ezért a másodfokú bíróság - az anyagi felülbírálat körében a Pp. 369.§ (3) bekezdés e) pontja értelmében olyan kérdésben határozva, melyről az elsőfokú bíróság nem határozott - az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás fentiek szerinti megváltoztatásával hagyta helyben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [23] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 81.§-ára tekintettel - kötelezte a felperest másodfokú peröltség megfizetésére, mely áll a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint felszámított ügyvédi munkadíjból.

Pécs, 2021. december 20.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró